

6.3. Принципи здійснення ігротерапії

Принципи здійснення ігротерапії

1. **Безумовне прийняття дитини (або комунікація дитині її безумовного прийняття)** – (дружні рівноправні відношення з дитиною, прийняття дитини такою, якою вона є, дитина визначає сюжет, тему ігрових занять, на його боці ініціатива вибору і прийняття рішення).

2. **Недирективність** в управлінні корекційним процесом, відмова ігротерапевта від спроб прискорити або уповільнити ігровий процес, мінімальність обмежень, що вводяться ігротерапевтом у гру (вводяться лише ті обмеження, які пов'язують гру з реальністю).

3 **Встановлення фокусу корекційного процесу на почуттях і переживаннях дитини:** необхідно добитися відкритого вербального вираження дитиною своїх почуттів, стати для дитини своєрідним дзеркалом, в якому вона може побачити себе.

Корекційний процес можливий лише тоді, коли психолог сензитивний до почуттів дитини, висловлює віру в можливості дитини прийняти на себе відповідальність за рішення проблеми

Вперше методи ігрової терапії були застосовані М. Кляйн, гра використовувалася як заміна методу вільних асоціацій в психоаналізі. Гра на думку М. Кляйн представляє символічну діяльність, в якій знаходять вільне вираження подавлені і обмежені соціальним контролем несвідомі несвідомі імпульси і бажання.

В ролях, які приймає на себе дитина, в ігрових діях з іграшками приховується певний символічний зміст;

В грі дитина є вільною від тиску з боку оточення, розкриваються можливості вираження несвідомих бажань.

Кляйн рахувала, що символічний зміст повинен бути проінтерпретований терапевтом і доведений до свідомості дитини.

Ігротерапію одна з перших застосовувала Анна Фрейд в роботі з дітьми, які пережили бомбардування Лондону під час II світової війни. Якщо дитина мала можливість виразити в грі свої переживання, то во-

на звільнялася від страху, і пережите не розвивалося в психологічну травму.

До використання гри в психокорекційних цілях зверталися вітчизняні дослідники – практики Л. Абрамян (1986), А. Варга (1989), А. Захаров (1988), А. Співаковська (1988).

А. Співаковська вважала, що для того, щоб включити в дію механізм перебудови поведінки несміливих у спілкуванні дітей, необхідно змінити умови, тобто вивести з того середовища, в якому з'явилися небажані форми поведінки.

За А. Захаровим метою корекції є перенос негативних емоцій і якостей дитини на ігровий образ. Діти наділяють персонажів власними негативними емоціями, рисами характеру, переносять на ляльку свої недоліки.